

СА БЛАГОСЛОВОМ
ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
Г.Г. ФОТИЈА
ЕПИСКОПА ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКОГ

наслов ориџинала:

*Altvater Paisios vom Berg Athos -
der hesychastische Weg des Friedens*

Zusammengestellt von
Bischof Alexander (Mileant), Johannes A. Wolf
und Christos V.M. Tagarakis

Епископ Александар (Милеант),
Јоханес Волф и Христос В. М. Тагаракис

Старац Пајсије Светогорац

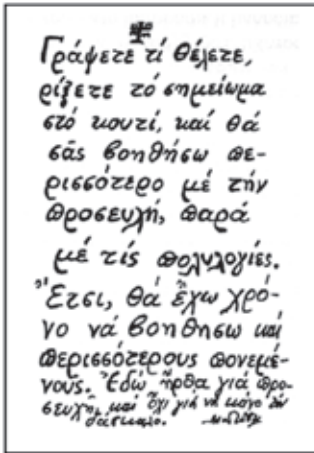
(УСКИ ПУТ)

превод с немачког:
Епископ зворничко-тузлански
ФОТИЈЕ (Сладојевић)

СИНАЈ
Бијељина
2018.

Старац Пајсије (Ензепидис, 1924-1994) је био Ромеј (Romios), православни Грк, родом из Кападокије (данашња Турска). Монах је постао на Светој Гори Атос (Грчка). Будући просвећен аскетом исихазма, читав свој живот посветио је Богу и ближњима. На вратима своје келије

држао је једно обавештење, упућено посетиоцима и поклоницима:

«Напишите шта желите и убаците Вашу цедуљицу у сандуче. Више ћу вам помоћи молитвом, него многим причом (многословљем). На овај начин ћу имати више времена да помогнем људима који имају разне муке и тегобе. Овде сам дошао ради молитве, а не да бих изигравао некаквог учитеља.

монах Пајсије»

Смисао исихазма у Православљу јесте да се човек благодаћу Божијом и личним подвигом (аскезом) успне на духовном путу очишћења, просветљења и обожења (theosis), како је то већ описано у Добротољубљу. Овим путем могу ићи, како монаси и монахиње, тако и људи који живе у свету. Када један аскета (монах, монахиња) или свештеник у свету, узнатпредује на путу исихазма, онда може постати духовни учитељ, духовни отац (старац, грч. gerontas, рус. старец). Он тада може друге да саветује и руководи. По речима старца Пајсија, такав духовни отац постаје «светиљка», која «овцама» (људима) показује прави пут.

Плод исихазма показао је своје чудесно дејство управо на старцу Пајсију. Старац је био скроман и једноставан човек, без икаквог световног образовања, јер је завршио највише основну школу. Он напушта свет, те благодаћу Божијом и својим подвигом постаје живи светитељ. Иако није користио савремене медије (новине, телевизију, интернет) његова светост је постала опште позната. Његове књиге су до сада штампане на осамнаест светских језика и много пута су до сада поново издаване. Између осталих, ту спада и његово дело *Свѣти Арсеније Каѿадокијски*, књига која је у периоду од 1975. до 2003. године доживела двадесет и два

издања, а његове *Поуке* од 1998. до 2004. доживеле су седам издања (ови датуми се односе само на грчка издања).

Игуманија Филотеја (манстир Светог Јована Богослова, Суроти) пише: Циљ старца Пајсија је био да сваком човеку који живи у свету приближи радост монаштва (истински унутрашњи мир и слободу). Ову радост може да доживи и сваки лаик, под условом да је сав свој живот предао Богу. Ду-

хован човек, из своје несигурности, сумње и егоизма, вером и подвигом може већ у овоме животу искусити рајску радост. Слично је говорио и свети Серафим Саровски: Покушај најпре сам да задобијеш мир Христов у својој души. Тако ће онда и хиљаде у твојој околини наћи спасење. Старац Пајсије је управо то

остварио. Вођени његовом молитвом, животом и учењем на десетине хиљада људи су кренули путем Божијим. На тај начин се умногоме проширио мир исихазма у данашњем свету.

УВОД

Старац Пајсије Атонски је «вероватно више него било који други старац придобио ум и срца данашњих Грка.», пише Х. Миделтон у недавно објављеној књизи *Драгоцени сасуди Духа Свештога*. Иако овај свети старац још увек није познат широм света као у својој отаџбини, он може много тога да пружи данашњим боготражитељима. У његовом животу и учењу налазимо кључ преко којег можемо ући у само срце православне хришћанске вере. У књигама које су објављене после његове смрти, види се да је отац Пајсије био човек веома узвишеног живота. Имао је многобројне небеске посете, посете Самог Господа Исуса Христа, Његове Пресвете Мајке и других светитеља; поседовао је дар исцелења и чудотворства; имао је виђење нестворене божанске светлости и у толикој мери је био испуњен благодаћу Божијом да је достигао стање обожења (theosis).

Нема сумње да су његови задивљујући благодатни дарови и узвишена духовност много допринели томе да буде веома поштован у данашњој Грчкој. Ипак, ти дарови нису ни једини, ни најважнији разлог због чега је старац Пајсије тако омиљен. Да бисмо објаснили зашто је он од људи тако вољен, морамо указати на љубав коју је он имао према људима. Старац је поседовао безграничну небеску љубав, која је била плод благодати Христове.

Из срца старца Пајсија је непрестано струјала љубав према ближњем. Његова духовна деца пишу: Старчева света душа је била преиспуњена божанском љубављу и његово лице је сијало божанском благодаћу. Старац је саосећао са људима и хтео је да их чује, уливајући им наду, непрестано се молећи за њих. Ноћи и дане је проводио у молитви, како би умањио бол својих ближњих и да би задобили божанску утеху. Поучавао је, тешио, исцељивао и давао неописив мир људима који су од њега тражили заштиту. У својим духовним поукама отац Пајсије нам је саопштио како и ми сами можемо задобити безмерну

и свемилостиву љубав. Пут на који нам он указује је узак и тежак, јер је то већ онај пут који нам је Сам Христос дао.

СТАРЧЕВ ЖИВОТ

Старац Пајсије – у свету Арсеније Ензепидис – родио се у Фараси у Кападокији (данашња Турска) 25. јула 1924. године на празник свете Ане по старом календару. Његов отац Продромос је био градоначелник Фарасе и имао је велику љубав и приврженост према светом Арсенију (хаци-ефендији). Продромос је био велики патриота, јер је живот свих Фарасиота као и његов сопствени, непрестано био под притиском турских разбојничких банди.

Фараса (Кападокија)